

Kofestens historia

Floda var en fattig socken. Här fanns inga storgårdar och man hade kungligt tillstånd att bärga sitt hö på söndagar. Många arbetade i andra socknar eller i Stockholm och skötte små jordbruk på övertid. Praktiskt taget hade alla gårdar 3-4 kor eller getter. Åkrarna var små och låg utspridda och det var snålt om fodret. Från 1700- och 1800-talet finns domstolsprotokoll från Nås Tingsrätt, som förbjöd invånarna i Floda socken att ha djuren på bygden på sommarmånaderna. På Isabelladagen i slutet av maj skulle alla djur föras upp till fäbodarna i bergen. Någon enda ko kunde få behållas för att man skulle ha den nödvändigaste mjölken, men alla andra måste upp i skogarna. De åtföljdes då av de unga flickorna som skulle se till dem, mjölka, kärna smör, göra ost och messmör. Vägen upp till fäbodarna var lång och oftast i dåligt skick så det blev långt mellan besöken hemifrån och flickorna kunde inte lämna djuren utan tillsyn och gå hem. De blev kvar med djuren tills det blev dags för höbärgning hemma i byn. Detta skedde förr andra lördagen i juli. Ingen brydde sig om att fira midsommar i byn eftersom flickorna var kvar uppe i fäbodarna. När så "kullorna" kom hem med korna i juli så ställde pojkar hemma i byn till med dans. Kofesten som hölls på bron över Noret, den lilla ån som rinner genom kyrkbyn i Floda. Andra söndagen i juli ansågs som storhelg och man klädde sig i första rangens högtidsdräkt vid kyrkobesöket. I slutet av 1800-talet höll de gamla danserna och dansmelodierna på att falla i glömska. Då beslöt Floda Skyttegille att återuppliva och bevara de gamla sederna. Spelman Olof Tillman började forska och teckna ner gamla melodier och en äldre dam visade stegen i den s.k. Huppleken som är unik för Floda.

Första Komidsommarfesten hölls 1902. En orkester under ledning av E.J Thunstedt spelade upp ett låtsasbröllop med bröllopfölje, som visade upp sig i traditionella flodadräkter. Tal hölls och det nybildade danslaget dansade "Huppleken" och andra danser. Platsen där festen hölls var en vacker udde vid Västerdalsälven, kallad "Risvers udde". Så småningom växte festen i omfång och på 30- och 40 talet gick det extratåg från flera platser i Dalarna till Floda. När festen flyttades till den nybyggda folkparken på 50-talet blev det aldrig detsamma. Konkurrensen från andra fester blev större och bilarna gjorde det möjligt att åka längre. Festen förlorade sin status som Dalarnas största fest. På 1970-talets slut kom Floda Hembygdsförening med en idé om att återuppliva den gamla Kofesten. Den gamla festplatsen var inte längre tillgänglig utan man valde Kyrkbyn som lämplig festplats. Man beslöt att göra en marknad med hantverkare, konstnärer, spelmän och dansare. För att hålla liv i de gamla traditionerna började man med ett buffertåg med hästskjuts, kor och getter. Dansen hölls på bron över Noret som i forna dar. Stämningen från förr infann sig! Numer finns här ca 60 marknadsförsäljare med bl.a naturodlade grönsaker, biodlare med honung, hantverkare, tombola, folkdans och spelmän. Utställningar med bl.a konst och hantverk i Flodahallen och Sockenstugan. Matts Arnberg från Floda som spelar med "Kungliga Filharmonikerna" i Stockholm brukar kalla samman ett antal av sina musikkollegor. Tillsammans med Floda Spelmanslag bjuder de varje år på underbara konserter för en fullsatt kyrka. För den som sen önskar fortsätter kvällen med dans i Strandbackens Folkpark.